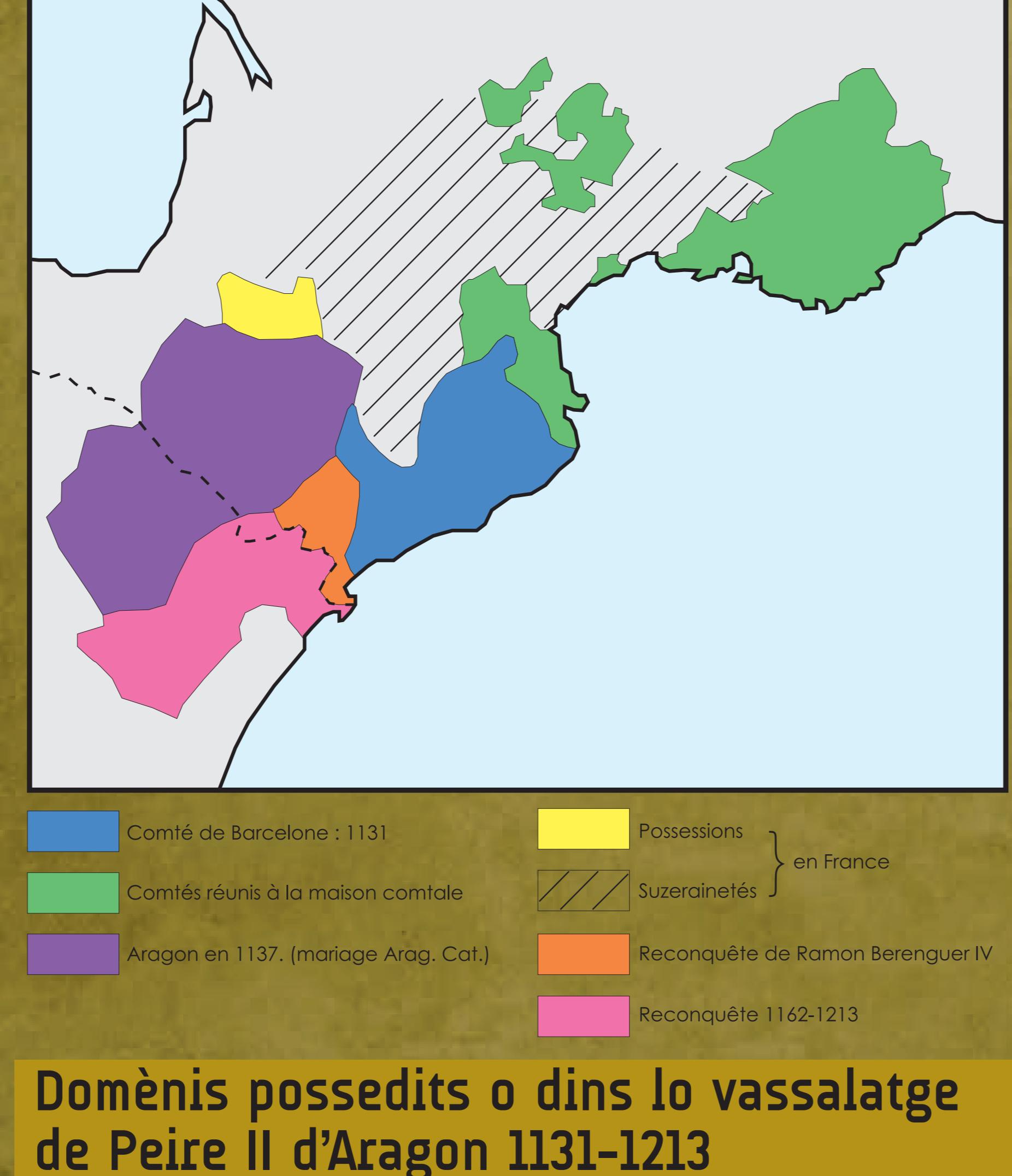

OCCITANIA, un territòri

Occitania foguèt pas jamai un territòri reconegut institucionalament, una principautat o una província de l'Ancian Regime, coma ba foguèt per exemple Bretanha. Lo nom el-meteis, s'es mencionat tre l'Edat Mejana, pren son ample al mitan del sègle 19.

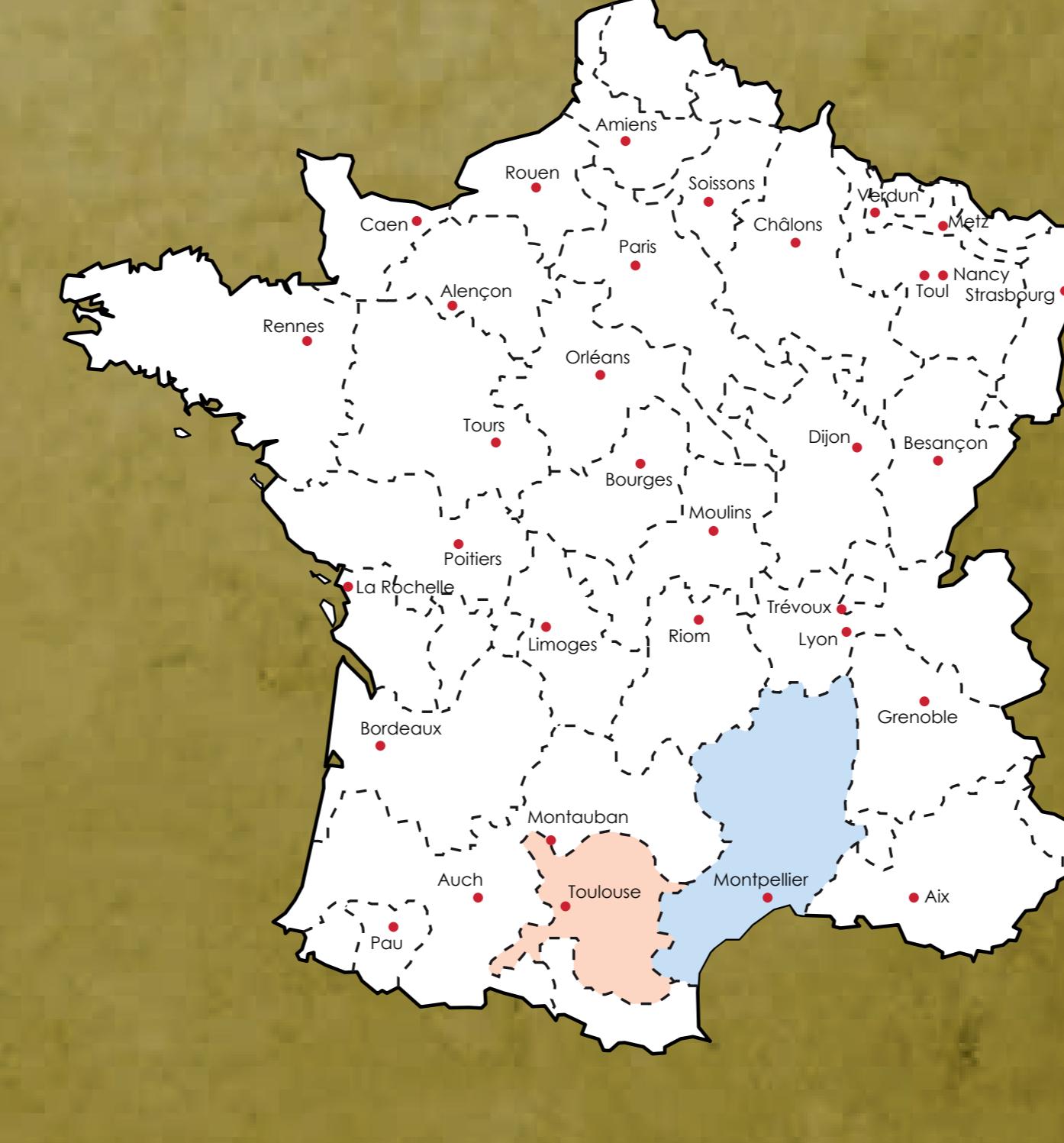
En 1979, al moment ont los moviments occitanistas acusen l'Estat capecian d'aver assassinada Occitania, lo medievista Peire Bonnassie publica un article remarcat: « *L'Occitanie, un Etat manqué ?* ». Cap a l'an 1000, l'airal linguistc d'Òc es plan espandit. Atal, compren Peitau e Catalonha que se ne son destacats dempuèi. Aqueste territori grandaràs ten alara brica d'unitat política. Tres dinastias comtalas tenguèron lo pes

politic per, a un moment balhat, èsser en mesura de recampar jos lor autoritat las tèrras occitanas : los comtes de Barcelona, los comtes de Tolosa, lo comte de Peitieu. Mas a la fin del sègle 12, cap d'aqueles princes i èra pervengut. Las guèrras intestinas que se liurèron de longa ne son la causa. Aquesta Edat mejana, per una granda part mitificada, es revendicada pels felibres e pels occitanistas que considèran Occitania coma un espaci istoric, que se refusen de redusir a un espaci lingüistic.

Jos l'Ancian Regime, la província de Lengadòc que s'espandís del país tolzan a Gavaudan, es constituida de doas generalitats (Tolosa e Montpelhièr) jos l'autoritat d'un governador e d'un intendent. L'amassada dels Estats de Lengadòc gausís d'una relativa autonomia (repartition de las talhas reialas, gestion de las òbras publicas, etc.).

Jos la Tresena Republica, jos la pression del moviment regionalista, lo govèrn crèa unes regions que tenon un ròtle d'en primièr economic (réforma portada pel ministre del Comèrci, Estève Clémentel, (decret del 5 d'abril de 1919). Aprèp la Segonda Guèrra mondiala, l'institucion de regions de programa deu permetre lo desenvolupament del país (22 regions creadas per arrestat del 28 de novembre de 1956, nombre redusit a 21 per decret del 2 de junh de 1960).

Las generalitats en 1789
(d'après Albert Micot, *Manuel de géographie historique...*, 1950)

Apuèi e fins a 1981, las diferentes reformas que modifigan lo païsatge regional an mai que mai per tòca la deconcentració dels poders, e pas brica lor decentralizacion. La region es pas vertadièrament una collectivitat a part entière mas puslèu un relai administratiu. La lei n° 82-213 del 2 de març de 1982, relativa als dreits e libertats de las comunas, dels departaments e de las regions, fa de la region una collectivitat

territoriala a part entière ; lo conselh regional es d'ara en davant elegit al sufragi universal direète. Sa tòca es alargada mas demòra limitada al desenvolupament economic e social. Promulgada lo 16 de genièr de 2015, la lei relativa a la delimitacion de las regions, a las eleccions regionalas e departamentalas e modificant lo calendrier electoral remplaça a comptar del 1èr de genièr de 2016 las 22 regions metropolitanas existentes per 13 regions fargadas per recampament de regions sens modificacion dels departaments que las compausan. Atal espelís una region per l'addicion de Lengadòc-Rosseló e de Miègjorn-Pirenèus. Aquesta region pren lo nom d'Occitania (decret n° 2016-1264 del 28 de setembre de 2016) ; son cap-luòc es Tolosa. La denominacion valida la deliberacion del conselh regional en data del 24 de junh de 2016, presa aprèp una consulta publica qu'avía largament causit lo nom d'Occitania entre cinc proposicions.

